

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Posiedzenie
Komisji Spraw Zagranicznych
i Unii Europejskiej (221.)
w dniu 30 lipca 2019 r.

IX kadencja

Porządek obrad:

1. Projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2020 – COM(2019) 400.
2. Wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie Krajowego Programu Reform Polski na 2019 r. oraz zawierający opinię Rady na temat przedstawionego przez Polskę programu konwergencji na 2019 r. – COM(2019) 521.
3. Akty ustawodawcze bez uwag – propozycja: COM(2019) 330, COM(2019) 331.
4. Akty nieustawodawcze, w sprawie których komisja nie wystąpi o stanowisko rządu – propozycja: COM(2019) 251, COM(2019) 252, COM(2019) 309, COM(2019) 321, COM(2019) 326, COM(2019) 338, COM(2019) 600.

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 00)

(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego Ryszard Majer)

Zastępca Przewodniczącego Ryszard Majer:

Witam państwa bardzo serdecznie.

Otwieram dwieście dwudzieste pierwsze posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Unii Europejskiej Senatu Rzeczypospolitej Polskiej IX kadencji.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w sprawie porządku obrad? Nie widzę zgłoszeń.

Wobec braku zastrzeżeń stwierdzam, że komisja zatwierdziła porządek obrad.

Chciałbym w tym momencie powitać zaproszonych gości, którzy przybyli na posiedzenie komisji. W szczególności witam przedstawicieli Ministerstwa Finansów: pana Piotra Nowaka, podsekretarza stanu; pana Patryka Łoszewskiego, dyrektora Departamentu Współpracy Międzynarodowej; panią Joannę Bęzę-Bojanowską, zastępcę dyrektora Departamentu Polityki Makroekonomicznej; pana Pawła Siwka, naczelnika w Departamencie Współpracy Międzynarodowej; panią Joannę Uryniuk, głównego specjalistę w Departamencie Współpracy Międzynarodowej. Na sali są obecni także przedstawiciele Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii: pani Aneta Piątkowska, zastępca dyrektora Departamentu Analiz Gospodarczych – witam serdecznie – i pan Michał Steć, główny specjalista w Departamencie Analiz Gospodarczych. Witam państwa bardzo serdecznie.

Jeszcze muszę zapytać, czy na sali znajdują się osoby wykonujące zawodowo działalność lobbingsową. Nie widzę zgłoszeń.

Zatem zaczynamy.

Przechodzimy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2020 –, dokument o sygnaturze COM(2019) 400.

Projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej otrzymaliśmy na podstawie art. 7 ustawy kooperacyjnej. Zgodnie z ust. 4 tego artykułu nasza komisja może wyrazić opinię o projekcie aktu ustawodawczego.

Proszę w tej chwili przedstawiciela ministra finansów, pana ministra, o przedstawienie uwag do tego projektu, opinii, i o wprowadzenie. Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Nowak:

Bardzo dziękuję.

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Mam przyjemność przedstawić państwu stanowisko rządu do projektu budżetu Unii na rok 2020. Projekt został opublikowany przez Komisję 5 czerwca, a publikacja dokumentu w językach narodowych nastąpiła 5 lipca.

Budżet na rok 2020 ma za cel w dalszym ciągu zwiększanie skuteczności unijnej polityki spójności – w płatnościach ten dział stanowi prawie 33% całego budżetu – oraz rolnictwa, w którego przypadku jest to prawie 40% całego budżetu, jak również wspieranie konkurencyjności w Unii Europejskiej. Projekt budżetu na 2020 r. ma też na celu dalszą poprawę zarządzania wewnętrznym i zewnętrznym wymiarem migracji oraz ochronę granic zewnętrznych.

Całkowitą wysokość środków na zobowiązania zaproponowano na poziomie 168,3 miliarda euro, co stanowi prawie 1% dochodów narodowych brutto Unii Europejskiej. W porównaniu do wielkości z roku 2019 jest tu wzrost o 1,3%.

Całkowitą wysokość środków na płatności zaproponowano na poziomie 153,6 miliarda euro, co stanowi 0,9% dochodów narodowych brutto Unii i jest tu wzrost o 3,5% w porównaniu do wielkości z roku poprzedniego.

Według Komisji Europejskiej proponowany projekt zapewnia zachowanie właściwej równowagi pomiędzy realizacją bieżących programów a zapewnieniem środków na nowe wyzwania, wykorzystując do tego m.in. dostępne instrumenty elastyczności.

Główne elementy stanowiska Polski dotyczą, po pierwsze, zapewnienia niezbędnych środków finansowych na spłatenie wcześniej zaciągniętych przez państwa członkowskie zobowiązań w imieniu budżetu Unii. W szczególności dotyczy to polityki spójności oraz programu rozwoju obszarów wiejskich, które są bardzo istotnymi instrumentami inwestycyjnymi w Unii; po drugie, poparcia zwiększenia zaangażowania Unii Europejskiej w rozwiązywanie kryzysu migracyjnego u źródeł jego powstania oraz w ochronę granic zewnętrznych Unii Europejskiej.

Projekt budżetu omawiany był również na posiedzeniach Komitetu Budżetowego Rady Unii Europejskiej od 6 czerwca do 25 czerwca, następnie prezydencja fińska przedstawiła 3 propozycje kompromisowe. Podczas posiedzenia 5 lipca osiągnięto porozumienie. Potwierdzenie kompromisu zostało dokonane 10 lipca na posiedzeniu komitetów stałych przedstawicieli Coreper II. Wówczas uruchomiona została także procedura pisemna oficjalnego potwierdzenia stanowiska przez Radę Unii z terminem akceptacji do 4 września bieżącego roku. Porozumienie zakłada obniżenie przygotowanego przez Komisję projektu budżetu o 1,5 miliarda euro w środkach na zobowiązania oraz o prawie 509 milionów euro w środkach na płatności.

Polska od samego początku popierała projekt przedłożony przez Komisję, uważając go za przygotowany na bazie konserwatywnych założeń, w szczególności w zakresie polityki spójności. To, co udało się Polsce osiągnąć w trakcie negocjacji, to jest to, że nie dopuściliśmy do cięć w zakresie funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności. Cięć w tych wydatkach domagali się płatnicy netto, ale wobec sprzeciwu Polski, wspartego zwartym głosem beneficjentów budżetu Unii, udało się to zablokować. Pomimo bardzo silnego oporu płatników netto przyjęta została wzmocniona deklaracja Rady UE, zobowiązująca Komisję, Radę i Parlament do szybkiego przyjęcia budżetu korygującego, zwiększającego środki w trakcie realizacji budżetu Unii na rok 2020, gdyby środki na płatności – głównie chodzi tu o politykę spójności i program rozwoju obszarów wiejskich – okazały się niewystarczające. Udało się także zapobiec cięciom w wybranych programach z działów budżetowych mniej dla nas istotnych, czyli w takich jak program współpracy studentów Erasmus+, w energetycznych projektach transgranicznych w ramach programu „Łącząc Europę (CEF)” oraz w Partnerstwie Wschodnim i w europejskiej polityce sąsiedztwa. Udało się także zablokować postulaty części płatników netto, by dodać deklarację Rady zobowiązującą Komisję Europejską do obniżenia budżetu Unii na rok 2020 jeszcze przed końcem negocjacji planowanych na listopad bieżącego roku w przypadku braku umowy wyjścia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej, a w konsekwencji – braku wpłat raty. Polska zdecydowała się poprzeć przedłożony kompromis, traktując go jako dobrą podstawę i mandat negocjacyjny dla prezydencji do dalszych negocjacji z Parlamentem Europejskim, który tradycyjnie przychylniej ocenia wydatki budżetu Unii.

Mając na uwadze powyższe, zwracam się do Wysokiej Komisji z uprzejmą prośbą o przyjęcie stanowiska rządu. Bardzo dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Ryszard Majer:

Bardzo dziękuję Panie Ministrze za wystąpienie.

W tej chwili poproszę senatora sprawozdawcę, pana Andrzeja Stanisławka, o przedstawienie projektu opinii komisji.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Andrzej Stanisławek:

W mojej opinii, podobnie jak to było w przypadku budżetu na 2019 r., przedstawione przez Komisję Europejską propozycje mają charakter zachowawczy i są wynikiem dyskusji politycznych, jakie towarzyszą uzgodnieniom finansowym na lata 2021–2027.

Z uwagi na obecne uwarunkowania polityczno-gospodarcze, zwłaszcza w strefie euro – rosnące niezadowolenie społeczne z powodu utrzymującego się bezrobocia, malejącą konkurencyjność gospodarki unijnej wobec gospodarki światowej, a także realne zagrożenie bezpieczeństwa energetycznego i militarnego wielu krajów członkowskich – proponowane środki budżetowe są nieadekwatne do obecnych potrzeb. Całkowity pułap środków na zobowiązania, określony w Wieloletnich Ramach Finansowych, stanowi zaledwie 1%, a środków na płatności – 0,9%. W obliczu coraz bardziej prawdopodobnego Brexitu toczą się ostre polityczne spory i coraz widoczniej rysuje się twardy Brexit, bez żadnych uzgodnień, tak że będzie konieczność pozyskania nowych źródeł finansowania, głównie w oparciu o środki własne.

Stawia się też tezę, że środki budżetowe były do tej pory źle wydawane. Głośno postuluje się obniżenie nakładów zarówno na politykę rolną – my akurat odwrotne postulaty formułujemy, chcemy, żeby tych środków na politykę rolną było więcej – jak i na politykę spójności. Coraz częściej kwestie dotyczące programowania nowych ram finansowych oraz alokacji środków budżetowych są instrumentem nacisku Komisji Europejskiej, Francji i Niemiec na niektóre kraje członkowskie mające inny pogląd na zarządzanie Unią Europejską.

Moim zdaniem kwestie budżetu Unii Europejskiej na przyszłe lata zdominuje debata polityczna w najbliższym czasie. Zobaczymy, jaki będzie jej wynik. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Ryszard Majer:

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w dyskusji? Nie widzę zgłoszeń.

Zamykam dyskusję.

Stwierdzam, że komisja popiera stanowisko rządu wyrażone przez pana ministra na dzisiejszym posiedzeniu.

Przechodzimy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad. Wniosek dotyczy zalecenia Rady w sprawie Krajowego Programu Reform Polski na 2019 r. oraz zawiera opinię Rady na temat przedstawianego przez Polskę programu konwergencji na 2019 r. – dokument o sygnaturze COM(2019) 521.

Pragnę poinformować, że komisja otrzymała projekt stanowiska rządu dotyczący rozpatrywanego dokumentu na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy kooperacyjnej.

Równocześnie pragnę przywitać przybyłych na nasze posiedzenie...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze. Czyli gościmy panią Anetę Piątkowską, która jest zastępcą dyrektora Departamentu Analiz

Gospodarczych. Pani będzie prezentowała ministra. Na nasze posiedzenie przybyli również przedstawiciele eurodeputowanej, pani Andżeliki Możdżanowskiej: pani Katarzyna Tomalkiewicz i pan Michał Sistrzeńcewicz-Kuczuk. Witam państwa bardzo serdecznie.

Bardzo proszę przedstawiciela ministra przedsiębiorczości i technologii o przedstawienie stanowiska rządu. Bardzo proszę.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Analiz Gospodarczych
w Ministerstwie Przedsiębiorczości
i Technologii
Aneta Piątkowska:**

Bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący.
Szanowni Państwo!

Kilka słów na temat przedkładanego stanowiska rządu i dokumentu.

Rozpatrywane na dzisiejszym posiedzeniu Wysokiej Komisji zalecenia Rady Unii Europejskiej dla państw członkowskich, w tym Polski, na lata 2019–2020 wieńczą już dziewiąty cykl semestru europejskiego. Semestr europejski to jest taka procedura, podczas której następuje koordynacja polityki gospodarczej i budżetowej w Unii Europejskiej. Zalecenia, które dzisiaj omawiamy – czyli w skrócie CSR, Country Specific Recommendations – zawierają wytyczne wskazujące państwom członkowskim, jakie działania należy podjąć w odpowiedzi na utrzymujące się, jak też nowe wyzwania gospodarcze i społeczne, przy jednoczesnym utrzymaniu dobrej kondycji finansów publicznych.

Pragnę przypomnieć, że projekt zaleceń dla państw członkowskich został zaprezentowany przez Komisję Europejską 5 czerwca. Wówczas państwa członkowskie mogły zgłaszać swoje uwagi – do 18 czerwca. Następnie rozpoczęły się formalne negocjacje tych projektów na forach komitetów przygotowawczych poszczególnych formacji Rady Unii Europejskiej. Formalnie te zalecenia zostały przyjęte przez Radę Ecofin 9 lipca.

Polska, podobnie jak to było w zeszłym roku, otrzymała 3 szczegółowe zalecenia. To jest przeciętna liczba zaleceń dla krajów Unii Europejskiej. Np. Dania otrzymuje 2 zalecenia, ale już Włochy, Cypr czy Rumunia dostały po 5 takich zaleceń, więc Polska jest chyba wśród tej dominującej grupy państw, które otrzymują przeciętną liczbę zaleceń.

Zakres merytoryczny tych zaleceń w dużej części pokrywa się z ubiegłorocznymi. Wynika to z faktu, że te zalecenia mają charakter strategiczny i swym zakresem obejmują wyzwania długookresowe i horyzontalne, dlatego też trudno byłoby je zrealizować w ciągu jednego roku. Jak mówię, w dużej części ten zakres pokrywa się z ubiegłorocznym.

Pierwsze zalecenie, czyli CSR 1, dotyczy stabilności finansów publicznych, ponadto Rada zaleca dalsze kroki w celu zwiększenia efektywności wydatków.

W drugim szczegółowym zaleceniu Rada podtrzymuje swoje rekomendacje w zakresie podwyższenia rzeczywistego wieku przejścia na emeryturę i reformy preferencyjnych systemów emerytalnych. Rada postuluje też zwiększenie

uczestnictwa w rynku pracy oraz wsparcie wysokiej jakości edukacji i umiejętności istotnych dla rynku pracy, w tym akcentuje przede wszystkim kwestię kształcenia dorosłych.

W zaleceniu szczegółowym nr 3 powtórzono zalecenie związane z wzmocnieniem zdolności gospodarki do innowacji, w tym w szczególności poprzez wspieranie współpracy pomiędzy przedsiębiorstwami a instytucjami badawczymi, powtórzono również postulaty w zakresie poprawy otoczenia regulacyjnego i roli konsultacji publicznych w procesie legislacyjnym. Ponadto Rada zleciła ukierunkowanie inwestycyjnej polityki gospodarczej na innowację, transport, w szczególności jego zrównoważony charakter, na infrastrukturę cyfrową i energetyczną, opiekę zdrowotną, czystsza energię z uwzględnieniem różnic regionalnych.

Jak wspomniałam, w większości ten zakres tematyczny jest podobny do tego z roku ubiegłego, ale chcielibyśmy zwrócić uwagę na 3 nowe elementy. Pierwszy to konieczność zapewnienia opieki długoterminowej w celu zwiększenia aktywności na rynku pracy. Drugi to wspieranie wysokiej jakości kształcenia w kontekście sprostania potrzebom rynku pracy. Trzecią nowością, bardzo ważną w perspektywie nowej perspektywy budżetowej, nowej perspektywy finansowej, są tzw. CSR-y inwestycyjne, które Polska będzie musiała wziąć pod uwagę w odniesieniu do kształtu programów operacyjnych i umowy partnerstwa. Te zalecenia stanowią odzwierciedlenie zawartości sprawozdania krajowego i jego szczegółowej części – załącznika D.

Z uwagi na dynamikę procesu konsultacji, jak również tryb podejmowania decyzji – odwrócona kwalifikowana większość, musimy to mieć na uwadze – Polska przekazała swoje najistotniejsze uwagi w procedurze pisemnej, później starała się również przekonać Komisję Europejską, ale przede wszystkim też inne kraje członkowskie, do swojego stanowiska. Uwagi dotyczyły m.in. reformy systemu budżetowego, osiągania celów efektywności energetycznej, jakości kształcenia nauczycieli oraz opinii Komisji Europejskiej na temat zmian w sądownictwie. Szczegółową treść tych uwag zgłoszonych przez Polskę znajdziecie państwo w stanowisku, które zostało przekazane komisji. Dzięki dobrej argumentacji, popartej faktami, oraz wspomnianej rundzie negocjacyjnej, stronie polskiej udało się wypracować pewne korzystniejsze zapisy. Również wersja, która została przekazana z materiałem, zawiera już te naniesione zmiany, tak że mogą się państwo z nimi zapoznać.

Nie wiem, na ile szczegółowo omawiać nasze stanowisko co do poszczególnych zaleceń... Może powiem kilka słów.

Pierwsze zalecenie, jak wspomniałam, dotyczy kwestii fiskalnych i budżetowych. Zalecenie to jest zgodne z założeniami Paktu Stabilności Wzrostu i jako takie nie budzi zastrzeżeń rządu. Zalecona poprawa wyniku strukturalnego w 2020 r. jest stosunkowo łagodna, szczególnie jeśli brać pod uwagę wysoki wzrost gospodarczy w Polsce.

Drugie zalecenie, dotyczące polityki rynku pracy i systemów emerytalnych. Do tego zalecenia rząd generalnie odnosi się też pozytywnie. Ważny jest wzrost aktywności zawodowej społeczeństwa, rozwój umiejętności odpowiadających potrzebom na rynku pracy czy też zapewnienie dobrej jakości miejsc pracy. Te priorytety zostały też pod-

kreślone w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Popieramy też podejście Komisji Europejskiej, wskazujące na konieczność podnoszenia rzeczywistego – podkreślam to: rzeczywistego, efektywnego – wieku przejścia na emeryturę. Nie mówimy tutaj o wieku ustawowym. Polski rząd podejmuje też na bieżąco działania w zakresie zapewnienia adekwatności świadczeń i stabilności systemu emerytalnego, m.in. poprzez waloryzację rent i emerytur, wypłatę tzw. trzynastki – to tylko przykłady działań. Zwracamy też uwagę na poprawiające się warunki zatrudnienia w Polsce. Na przestrzeni ostatnich lat wprowadzono w Polsce szereg rozwiązań zmierzających do poprawy sytuacji osób pracujących na umowach niestandardowych, czyli objęcie składkami na ubezpieczenia społeczne umów-zleceń, ograniczenie długości umów na czas określony, ograniczenie pracy bez umowy – bo wcześniej w zaleceniach była wskazywana potrzeba podejmowania w tej kwestii działań.

Zgadamy się też oczywiście z zaleceniem nr 3, gdzie znalazły się kwestie związane z polityką innowacji inwestycyjnej i procesem stanowienia prawa. Te kwestie również należą do priorytetów rządu. Zalecenie dotyczące innowacyjności gospodarki jest odzwierciedleniem trendów technologicznych w gospodarce europejskiej i przyjmujemy to jako pozytywny sygnał co do dalszej modernizacji naszej gospodarki. Jak wspomniałam, to zalecenie inwestycyjne to element szerszego powiązania semestru europejskiego z programowaniem środków polityki spójności na kolejną perspektywę finansową, czyli po roku 2020. Uważamy, że wskazane obszary inwestycji są trafne i zgodne z naszymi priorytetami i zamierzamy je po prostu uwzględnić w naszych programach operacyjnych. Co do zalecenia dotyczącego poprawy jakości konsultacji społecznych i publicznych w procesie stanowienia prawa, to też przyjmujemy tę rekomendację bez uwag. Oczywiście zawsze możemy coś poprawić w tym procesie, jednakże uważamy, że jest bardzo wiele dobrych przykładów, gdy akty prawne były szeroko i dogłębnie konsultowane i omawiane z zainteresowanymi stronami. Jako przykłady zawsze wymieniamy tzw. konstytucję dla biznesu czy też projekt ustawy – Prawo zamówień publicznych.

Tak więc generalnie rząd ocenia zalecenia dla Polski jako wyważone, uwzględniające kilka kluczowych wyzwań stojących przed polską gospodarką i rynkiem pracy. Działania, które podejmujemy na rzecz realizacji tych zaleceń, są szczegółowo opisane w krajowych programach reform, w kolejnych aktualizacjach, czyli w dokumentach, które będą przedkładane w kolejnym roku, w kwietniu. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Ryszard Majer:

Dziękuję za przybliżenie stanowiska rządu.

W tym momencie witam na naszym posiedzeniu posła do Parlamentu Europejskiego, pana Kosmę Złotowskiego. Witam bardzo serdecznie.

Droży Państwo, w tej chwili sprawozdanie co do tej regulacji prawnej powinien złożyć pan senator Waldemar

Sługocki, ale ponieważ nie dotarł na nasze posiedzenie, ja krótko zreferuję to, co tu też zostało przygotowane przez naszych analityków.

Jak wynika z dotychczasowych doświadczeń związanych z funkcjonowaniem semestru europejskiego, zalecenia Komisji Europejskiej nie zawsze uwzględniają szczególną sytuację gospodarczo-społeczną krajów, do których takie zalecenia są kierowane. Obok zaleceń obiektywnie słusznych, często kierowane są postulaty odzwierciedlające subiektywne oczekiwania liderów Komisji Europejskiej, również o charakterze politycznym. Znane są praktyki powielania wcześniejszych zaleceń Komisji Europejskiej bez pogłębionej analizy przeszkód, które uniemożliwiły krajom objętym takimi rekomendacjami ich skutecznej implementacji.

Podobna sytuacja ma miejsce w przypadku zaleceń Komisji Europejskiej dla Polski na lata 2019–2020. Z jednej strony trudno polemizować z propozycjami likwidacji przeszkód dla bardziej trwałych form zatrudnienia, wspierania wysokiej jakości edukacji, rozwijania umiejętności odpowiadających potrzebom rynku pracy czy wzmocnienia innowacyjności gospodarki, z drugiej zaś – dyskusyjne jest odgórne ograniczanie wzrostu wydatków publicznych i zwiększanie rzeczywistego wieku emerytalnego w kraju, który skutecznie realizuje prospołeczne reformy gospodarcze.

W tej opinii generalnie zgadzamy się ze stanowiskiem rządu. Można by powiedzieć, że jak komisja popieramy to stanowisko.

W tym momencie otwieram dyskusję. Jeżeli ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos w dyskusji, to bardzo proszę. Nie widzę zgłoszeń, nie widzę żadnej chęci zabrania głosu w dyskusji.

Może ktoś z gości chciałby zabrać głos? Możemy umożliwić to w tym momencie.

Skoro nie, to zamykam dyskusję.

Zamykam ten punkt i stwierdzam, że komisja popiera stanowisko rządu w powyższym zakresie.

Przechodzimy do punktu trzeciego porządku obrad. Prezydium komisji proponuje przyjąć bez uwag projekty aktów ustawodawczych o numerach: COM 330 i 331.

Czy są inne propozycje w tej sprawie? Nie dostrzegam.

Stwierdzam, że komisja zaakceptowała propozycję prezydium.

Przechodzimy do punktu czwartego porządku obrad, w którym prezydium komisji proponuje nie występować o stanowiska rządu co do projektów aktów nieustawodawczych o sygnaturze: COM 251, 252, 309, 321, 326, 338, 600.

Nie widzę żadnych innych propozycji.

Stwierdzam, że komisja zaakceptowała propozycję prezydium.

Informuję państwa, że porządek obrad został wyczerpany.

Dziękuję. Zamykam posiedzenie.

Kolejne dwa posiedzenia odbędą się w tej sali o godzinie 16.30, czyli za chwilę, i o 17.00. Bardzo dziękuję.

Kancelaria Senatu
Opracowanie:
Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów
Druk i łamanie:
Centrum Informacyjne Senatu, Dział Edycji i Poligrafii